

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МИКОЛАЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ

Збірник тестових завдань з філософії

(для поточного і підсумкового контролю і самоконтролю знань здобувачів вищої освіти денної та заочної форм навчання)

Миколаїв

2021

УДК 1

Ф59

Рекомендовано до друку рішенням науково-методичної комісії обліково-фінансового факультету Миколаївського національного аграрного університету від 17.06.2021 року, протокол № 11

Укладач: М. Ф. Димитров

Рецензенти:

Шарата Н.Г. – доктор педагогічних наук, доцент, проректор із науково-педагогічної та виховної роботи і підвищення кваліфікації, Миколаївський національний аграрний університет;

Шевченко О.А. – кандидат педагогічних наук, заступник директора з науково-методичної діяльності Миколаївського міжрегіонального інституту розвитку людини ВНЗ «Україна».

© Миколаївський національний аграрний університет, 2021

© Димитров М. Ф. 2021

Передмова

Впровадження у навчальний процес новітніх освітніх технологій – модульної системи навчання і рейтингового контролю знань здобувачів – передбачає широке використання тестових завдань для визначення поточної і підсумкової успішності з дисципліни.

Важливою перевагою тестових форм перевірки є можливість самоконтролю, самоперевірки рівня засвоєних знань, об'єктивність отримуваної оцінки, застосування комп'ютерної техніки при проведенні атестацій, заліків, іспитів.

У даному збірнику наведені тести для поточного контролю згідно робочих програм, а також 8 варіантів тестових завдань, питання яких охоплюють всі теми, передбачені цими програмами.

При підготовці до виконання тестів студенту належить не лише ретельно конспектувати лекції й опановувати їх. Варто звернутись до таких популярних видань навчально-методичної літератури:

1. Бичко І. Філософія / І. Бичко, В. Табачковський, А. Бичко, В. Ярошовець. - К. : Центр навчальної літератури, 2017. - 648 с.
2. Воронюк О. Л. Філософія : підручник / О. Л. Воронюк. Київ : Медицина, 2018. 216 с.
3. Гринів О. Історія української філософії : навч. посіб. Київ : Тріада Плюс, 2015. 136 с.
4. Губерський Л. Філософія : підручник. Харків : Фоліо, 2017. 621 с.
5. Основи філософії : підручник / С. Симоненко, О. Сулим, М. Шмиголь, Н. Щубелка, Ю. Юшкевич, Л. Сандюк. Київ : Центр навчальної літератури, 2018. 412 с.
6. Основи філософських знань. Філософія, логіка, етика, естетика, релігієзнавство : підручник / В. Лозовий, М. Требін, М. Горлач. Київ: Центр навчальної літератури. 2020. 1028 с.
7. Петрушенко В.Л. Філософія: Курс лекцій. Навчальний посібник для студентів вищих закладів освіти III-IV рівнів акредитації. 2-е видання, виправлене і доповнене. Київ : Каравела; Львів: Новий світ-2000, 2017. 544 с.

8. Петрушенко В.Л. Філософія. Вступ до курсу. Історія світової та української філософії. Фундаментальні проблеми сучасної філософії. Львів : Львівська політехніка, 2019. 596 с.
9. Філософія : підручник / О. Данильян, О. Дзьобань. Київ: Право, 2019. 432 с.
10. Філософія : курс лекцій / В. О. Ханстантинов. Миколаїв : МНАУ, 2018. 149 с.
11. Хамітов Н. Філософія: підруч. / Н. Хамітов, С. Крилова, Л. Гармаш. Київ : ЦНЛ, 2017. 396 с.

*Додаткова література
для самостійного вивчення першоджерел*

1. Августин Блаженний. Сповідь. / Августин Блаженний. Львів: Кальварія, 2010. 356 с.
2. Августин Блаженний. О граде Божиим/ Августин Блаженний. Київ : Академвидав, 1998. 489с.
3. Аквінський Фома. Коментарі до Аристотелевої «Політики» / Фома Аквінський. Київ : Основи, 2000. 795 с.
4. Аристотель. Нікомахова етика (пер. з грецької В. Ставнюк) / Аристотель. Київ : Аквілон-Плюс, 2002. 480 с.
5. Винниченко В. Відродження нації. У 3-х т. / В. Винниченко. Київ : Наукова думка, 1996.
6. Гайдеггер М. Дорогою до мови / М. Гайдеггер. Львів : Літопис, 2007.
7. Ганс И. Принцип відповідності: у пошуках етики для технічної цивілізації / И. Ганс. Київ : Лібра, 2001. 400 с.
8. Гегель Г. Основи філософії права, або природне право і державознавство / Г. Гегель. Київ : Юніверс, 2000. 336 с.
9. Габермас Ю. Структурні перетворення у сфері відкритості / Ю. Габермас. Львів : Центр гуманіт. досліджень Львів. університету, 2000. 318 с.
10. Гадамер Г.-Г. Істина і метод : У 2-х т. / Г.-Г. Гадамер. Київ : Юніверс, 2000. 453 с.
11. Глюксман А. Одинадцять заповідь / А. Глюксман. Київ : Дух і Літера, 1994. 287 с.
12. Декарт Р. Метафізичні роздуми / Р. Декарт . Київ : Основи, 2000. 304 с.
13. Кант І. Критика чистого розуму / І. Кант. Київ : Юніверс, 2000. 504 с.
14. Кант І. Критика практичного розуму / І. Кант. Київ : Юніверс, 2004. 240 с.
15. Мамардашвілі М.К. Картезіанські роздуми / М.К. Мамардашвілі. Київ : Стилос, 2000. 389 с.

16. Ніцше Ф. Так казав Заратустра. Жадання влади / Ф. Ніцше. Київ : Основи, 1993. 415 с.
17. Ніцше Ф. По той бік добра і зла. Генеалогія моралі / Ф. Ніцше. Львів : Літопис, 2002. 345 с.
18. Ортега-і-Гассет Х. Бунт мас / Х. Ортега-і-Гассет. Київ : Основи, 1994. 424 с.
19. Платон. Діалоги / Платон. Харків : Фоліо, 2008. 349 с.
20. Поппер К. Відкрите суспільство і його вороги: У 2-х тт. / К. Поппер. Київ : Основи, 1994. Т.1 - 444 с.; Т. 2 - 494 с.
21. Сартр Ж.-П. Нудота. Мур. Слова / Ж.-П. Сартр. Київ : Основи, 1993. 464 с.
22. Сенека Луцій Анней. Моральні листи до Луцілія / Луцій Анней Сенека. Київ : Основи, 1996. 608 с.
23. Сковорода Г. Повне зібрання творів : У 2-х тт. / Григорій Сковорода. Київ : Наукова думка, 1973. Т. 1 - 532 с.; Т. 2 - 576 с.
24. Спиноза Б. Етика / Б. Спиноза. М. : Азбука, 2001. 495 с.
25. Тейярде Шарден П. Феномен человека / П. Тейярде Шарден. М. : АСТ, 2002. 553 с.
26. Франко І.Я. Зібрання творів: У 50-ти тт. / І.Я. Франко. Київ : Дніпро, 1986. Т. 45. - С. 13 - 82.
27. Фройд З. Вступ до психоаналізу / З. Фройд. Київ : Основи, 1998. 305 с.
28. Фромм Е. Мати чи бути? / Е. Фромм. Київ : Український письменник, 2010. 361 с.
29. Хайдеггер М. Бытие и время / М. Хайдеггер. Харьков : Фолио, 2003. 503 с.
30. Шпенглер О. Закат Европы: В 2-х т. / О. Шпенглер. М. : Мысль, 1993. Т.1. 665 с.; 1998. Т. 2. 606 с.
31. Ясперс К. Психологія світоглядів / К. Ясперс. Київ : Юніверс, 2009. 543 с.
32. Ясперс К. Смысл и назначение истории / К. Ясперс. М. : Политиздат, 1991. - 527 с.

ТЕСТИ ДО І МОДУЛЯ

Філософія як специфічний тип знання

1. Філософія (в перекладі) означає:

- A. прагнення до знання;
- B. любов до мудрості;
- C. знання істини;
- D. розуміння буття.

2. Визначальний предмет філософського осмислення є відносини в системі:

- A. «людина-Бог»;
- B. «людина-природа»;
- C. «людина-суспільства»;
- D. «людина-світ».

3. Характерними способами філософського осягнення дійсності є:

- A. універсалізм, субстанціоналізм, рефлексія;
- B. відчуття, сприймання, осяяння;
- C. віра, гадка, інтуїція;
- D. спостереження, експеримент.

4. До ключових категорій філософії належать:

- A. характер, пам'ять, увага;
- B. буття, людина, розвиток, свідомість;
- C. держава, влада, партія, ідеологія;
- D. спільність, нація, клас, організація.

5. Галузь філософії, яка вивчає сутність та особливості процесу пізнання:

- A. онтологія;
- B. аксіологія;
- C. антропологія;
- D. гносеологія.

6. Галузь філософії, яка вивчає проблеми буття:

- A. аксіологія
- B. антропологія;
- C. гносеологія;
- D. онтологія.

7. Вважається, що першим запропонував поняття «філософія»:

- A. Піфагор;
- B. Платон;
- C. Парменід;
- D. Арістотель.

8. Осмислюючи способи пояснення дійсності, формуючи загальні принципи та вимоги до мислячого суб'єкту, філософія виконує функцію:

- А. світоглядну;
- В. пізнавальну;
- С. критичну;
- Д. методологічну.

9. Монізм – це принцип формування світобачення, який:

- А. визнає два рівноправних першоначала світу – матеріальне і духовне;
- В. визнає одне начало всього існуючого: дух або матерію;
- С. визнає матерію першоначалом всього сутнього, а духовне – продуктом її розвитку;
- Д. визнає духовне першоначалом всього сутнього, а матерію – другорядним, створеним.

10. Історизм філософського знання виявляє себе в тому, що:

- А. ідеї, сформульовані в ході історичного розвитку філософії, зберігають свою актуальність і для сучасності, і для майбутнього;
- В. історичні дослідження науковців постійно додають нових знань про розвиток філософії у минулому;
- С. історія як наука може прискорювати, а може гальмувати розвиток філософії;
- Д. існують поряд з філософією інші історичні типи світогляду/

11. Буденний світогляд базується на:

- А. життєвому досвіді і здоровому глузді;
- В. науково-раціональному способі мислення;
- С. релігійних поглядах;
- Д. емоційно-образних способах осягнення дійсності.

12. До структури світогляду входять такі складові:

- А. монізм, дуалізм, плюралізм;
- В. світовідчуття, світосприйняття, світорозуміння;
- С. міфологія, релігія, філософія;
- Д. абстракція, ідея, категорія.

13. Наріжним каменем для світогляду є:

- А. знання про навколишній світ;
- В. знання про суспільство і людину;
- С. погляди на місце і роль людини в світі;
- Д. погляди на місце і роль суспільства в житті людини.

13. Наріжним каменем для світогляду є:

- А. знання про навколишній світ;
- В. знання про суспільство і людину;
- С. погляди на місце і роль людини в світі;
- Д. погляди на місце і роль суспільства в житті людини.

14. На думку класиків античної філософії Платона та Арістотеля, людей спонукало філософствувати:
- А. здивування;
 - В. легковірність;
 - С. допитливість;
 - Д. марнославство.
15. Міфологія щодо філософії виступає:
- А. принципово іншим типом мислення;
 - В. тотожним типом мислення;
 - С. духовним витокom, з якого філософія сприймала досвід узагальненого осягнення світу;
 - Д. більш складною за змістом світоглядною формою свідомості.
16. Релігію як історичний тип світогляду зближує з філософією:
- А. віра в Бога як першоначало всього сутнього;
 - В. обґрунтування за допомогою теоретизування та логіки своїх положень;
 - С. погляд у вічність, ціннісне сприймання життя, пошук найвищих цілей і смислів;
 - Д. заклик до морального самовдосконалення людини, до перемоги Добра над Злом.
17. Галузь філософії, яка вивчає людину як суще особливого роду, осмислює питання про природу, буття, духовні ресурси людини:
- А. аксіологія;
 - В. антропософія;
 - С. деонтологія;
 - Д. антропологія.
18. Родоначальник філософії людини, який зробив гаслом своєї філософії вислів «Пізнай самого себе»:
- А. Платон;
 - В. Сократ;
 - С. Арістотель;
 - Д. Конфуцій.
19. Особистість – це поняття для позначення:
- А. природно-біологічних якостей людини;
 - В. самотності, неповторності людини;
 - С. одиничного представника людського роду;
 - Д. соціальних якостей людини.
20. Найглибшим чинником активності людини, який спонукає її до діяльності, є:
- А. потреби;
 - В. ціннісні орієнтації;

- С. совість;
- Д. стимули.

21. Специфічно людська форма активного відношення до оточуючого світу, змістом чого є його осмислення, зміна та перетворення:

- А. діяльність;
- В. поведінка;
- С. праця;
- Д. рефлексія.

22. Духовність людини філософи-матеріалісти вбачають у:

- А. вірі в Бога;
- В. ставлення до інших і створеного ними;
- С. ставленні до природи задля її збереження;
- Д. орієнтації на культурні надбання, наукові знання.

23. Яке з наведених питань є філософським:

- А. Що таке спадковість?
- В. Чи розширюється Всесвіт?
- С. Що таке свобода?
- Д. Які глибинні причини політичної боротьби?

24. Релігійний світогляд належить до :

- А. дуалізму;
- В. матеріалізму;
- С. ідеалізму;
- Д. не належить до жодного.

25. Для онтології як галузі філософського знання специфічними є такі категорії :

- А. протиріччя, розвиток, взаємозв'язок;
- В. добро, зло, прекрасне, потворне;
- С. відчуття, сприймання, поняття, судження;
- Д. буття, матерія, субстанція.

26. Для гносеології як галузі філософського знання специфічними є такі категорії :

- А. протиріччя, розвиток, взаємозв'язок;
- В. добро, зло, прекрасне, потворне;
- С. відчуття, сприймання, поняття, судження;
- Д. буття, матерія, субстанція.

ТЕСТИ до II МОДУЛЮ

Історія філософської думки

1. Сократ вважав, що причиною зла, дурних вчинків є незнання. На відміну від нього, інший філософ вказав на брак волі як їхню причину. Цим філософом був

- А. Аристотель;
- В. Августин;
- С. Фома Аквінат;
- Д. Г.Сковорода.

2. Марксистська філософія:

- А. ідеалістична;
- В. матеріалістична;
- С. дуалістична;
- Д. персоналістична.

3. За своїм характером філософія Середньовіччя була

- А. космоцентрична;
- В. теоцентрична;
- С. антропоцентрична;
- Д. соціоцентрична.

4. Вчення про Три Світи (макрокосмос, мікрокосмос, Біблія як світ божественних символів) розробив український мислитель:

- А. М. Грушевський;
- В. М. Костомаров;
- С. Г. Сковорода;
- Д. П. Куліш.

5. Духовними джерелами старокитайської філософської думки були :

- А. Веди, Упанішади;
- В. Книга пісень, Книга перемін;
- С. Коран, Сунна;
- Д. Старий Заповіт, Новий Заповіт.

6. Положення про те, що ідеї є дійсними сутностями, є вічними, незмінними, існують поза матеріального світу і незалежно від нього, виклав:

- А. Сократ;
- В. Платон;
- С. Аристотель;
- Д. Піфагор.

7. Думку про те, що двічі не можна увійти в одну і ту ж саму річку, що все тече, все змінюється, висловив:

- А. Геракл;
- В. Геракліт;
- С. Гоббс;
- Д. Г. Гегель.

8. Філософія покликана дати відповіді на такі питання «Що я можу знати?», «На що я можу сподіватись?», «Що я маю робити?».

Про таке призначення філософії писав...

- А. Сократ;
- В. І. Кант;
- С. Г. Сковорода;
- Д. К. Маркс.

9. Центральне поняття у філософії фрейдизму, за допомогою якого пояснюється поява держави, моралі, культури, релігії...це –

- А. свідомість;
- В. несвідоме;
- С. справедливість;
- Д. закон.

10. Пораду прожити життя непомітно, уникати участі в політиці, отримувати насолоду від дружби, смачної їжі, пізнання нового – викладено у філософії

- А. стоїків;
- В. епікурейців;
- С. марксистів;
- Д. позитивістів.

11. Всебічно розробив категорії, принципи та закони діалектики

- А. Геракл;
- В. Геракліт;
- С. Гоббс;
- Д. Гегель.

12. Риса української філософії, яка позначає домінанту серця, перевагу почуття над логічним міркуванням – це...

- А. сцієнтизм;
- В. персоналізм;
- С. номіналізм;
- Д. кордоцентризм.

13. Представниками агностицизму є:

- А. Д. Конт, Г. Спенсер;
- В. І. Кант, Д. Юм;
- С. Г. Гегель, Л. Фейєрбах;
- Д. Піфагор, Платон.

14. Вислів «Платон мені друг, але істина дорожча» належить його

видатному учню

А. Сократу;

В. Канту;

С. Конту;

Д. Арістотелю.

15. Категоричний імператив в етиці сформульований

А. Кантом;

В. Контом;

С. Декартом;

Д. Гегелем.

16. З іменем Г. Сковороди пов'язана розробка

А. української національної ідеї;

В. філософії серця;

С. вчення про істину й оману;

Д. історико-філософських поглядів на мораль.

17. Засновник даосизму –

А. Конфуцій;

В. Мен-Цзи;

С. Сунь-Цзи;

Д. Лао-Цзи.

18. Першоосновою світу згідно з Демокритом є...

А. вода;

В. ідеї;

С. вогонь;

Д. атоми.

19. До філософів Мілетської школи належали:

А. Протагор, Сократ;

В. Платон, Арістотель;

С. Фалес, Анаксимен;

Д. Епікур, Плотін.

20. Думку про те, що двічі не можна увійти в одну і ту ж саму річку, що все тече, все змінюється, висловив:

А. Емпедокл;

В. Геракліт;

С. Ксенофан;

Д. Зенон.

21. Креаціонізм – це вчення про:

А. створення Богом світу, живої та неживої природи;

В. безкінечність та несотворимість світу;

С. роль людини в пізнанні та перетворенні світу;

Д. закономірності розвитку матеріального світу.

22. Вважається, що філософія як особливий тип світоглядного знання зародилась у :
- А. Стародавній Греції;
 - В. Стародавньому Єгипті;
 - С. Вавілоні;
 - Д. Стародавньому Римі.
23. Творчість китайського філософа Конфуція припадає на:
- А. VI-V ст. до н. е.;
 - В. IV-III ст. до н. е.;
 - С. I – III ст. н.е.;
 - Д. V-VI ст. н. е.
24. Класична філософія в аналізі явищ виходить з принципу:
- А. позитивізма;
 - В. раціоналізма;
 - С. фанатизма;
 - Д. редукціонізма.
25. Першу універсальну філософську систему об'єктивного ідеалізму розробив
- А. Сократ;
 - В. Платон;
 - С. Ксенофан;
 - Д. Піфагор.
26. Веданта – це філософська течія:
- А. Стародавньої Греції;
 - В. Стародавньої Індії;
 - С. Стародавнього Китаю;
 - Д. Стародавнього Єгипту.
27. Етапами розвитку античної філософії були:
- А. апологетика, патристика, схоластика;
 - В. натурфілософія, софістика, елліністичний;
 - С. позитивізм, неопозитивізм, постпозитивізм;
 - Д. матеріалізм, ідеалізм, дуалізм.
28. Твердження «Я мислю, отже, я існую» висловив
- А. Ф. Бекон;
 - В. Р. Декарт;
 - С. Платон;
 - Д. Ансельм Кентерберійський.
29. Полеміка між представниками номіналізму і раціоналізму точилась у часи
- А. Відродження;

- В. Середньовіччя;
- С. Нового часу;
- Д. античності.

30. Антропоцентризм як характерна особливість був властивий філософії

- А. античності;
- В. Середньовіччя;
- С. Відродження;
- Д. Нового часу.

ТЕСТИ до III МОДУЛЮ

Систематична філософія

1. Мету і сенс історичного процесу досліджує:

- А. соціальна філософія;
- В. філософія історії;
- С. філософська антропологія;
- Д. праксеологія.

2. До глобальних проблем людства належать:

- А. демократії та диктатури;
- В. демографічна та екологічна;
- С. ставлення людини до тварин;
- Д. ставлення людини до людини.

3. Простір і час:

- А. існують як зовнішня об'єктивна система даність по відношенню до матеріальних об'єктів і систем;
- В. є невід'ємними від матерії її атрибутами;
- С. першоосновою єдності буття;
- Д. є суб'єктивними відчуттями людини, яке сприймає оточуючий світ.

4. Ядром свідомості, способом її існування є...

- А. емоції, настрої, переживання;
- В. знання;
- С. мотиви, воля;
- Д. несвідоме.

5. Все те, що людина додала до природи своєю фізичною та розумовою працею, є...

- А. практика;
- В. наука;
- С. творчість;
- Д. культура.

6. Зміст наших знань, який не залежить від суб'єкта пізнання (людини або людства) – це характеристика ...

- A. об'єктивної істини;
- B. конкретності істини;
- C. абсолютної істини;
- D. відносної істини.

7. Буття – це поняття, яким позначається

- A. об'єктивно існуюча реальність в розмаїтті її властивостей і зв'язків;
- B. властивість об'єктивного світу;
- C. те, що людина відчуває в світі;
- D. все те, що існує.

8. Культура щодо суспільства ...

- A. прискорює його розвиток;
- B. гальмує його розвиток;
- C. може прискорювати, а може й гальмувати його розвиток;
- D. не впливає на суспільний розвиток.

9. Спосіб існування всього у світі

- A. рух;
- B. субстанція;
- C. атрибут;
- D. матерія.

10. До форм чуттєвого пізнання належать

- A. настрої, емоційні переживання;
- B. переконання в істинності чогось;
- C. відчуття, сприймання, уявлення;
- D. жодне з них не належить.

11. Джерелом формування соціальності, а відтак і суспільства є

- A. знання і досвід;
- B. віра і мораль;
- C. спілкування і діяльність;
- D. природно-кліматичні чинники.

12. До форм суспільної свідомості належать

- A. географія, етнографія, демографія;
- B. право, релігія, політика;
- C. ідеологія, праксеологія, антропологія;
- D. жодна із них не належить.

13. Держава, партії діють у такій сфері суспільного життя

- A. економічній;
- B. соціальній;
- C. політичній;
- D. духовній.

14. Агностицизм – це філософський напрямок, який

- A. заперечує можливість адекватно і повно пізнавати світ;

- В. не займається проблемами пізнання;
С. вважає, що світ є принципово пізнаваним;
Д. всі визначення не є правильними.
15. Представниками агностицизму є
А. Д. Конт, Г. Спенсер;
В. І. Кант, Д. Юм;
С. Г. Гегель, Л. Фейєрбах;
Д. Піфагор, Платон.
16. Напряму у гносеології, який виводить усе пізнання із чуттєвих сприймань
А. сенсуалізм;
В. емпіризм;
С. раціоналізм;
Д. агностицизм.
17. Напряму, який виводить усе пізнання із чуттєвого досвіду
А. сенсуалізм;
В. емпіризм;
С. раціоналізм;
Д. агностицизм.
18. Вчені, які розглядали всесвітній історичний процес як виникнення, співіснування і загибель самобутніх автономних цивілізацій
А. Данилевський, Шпенглер, Тойнбі;
В. Абельяр, Августин, Аквінський;
С. Маркс, Енгельс, Ленін;
Д. Кант, Конт, Донцов.
19. Людський мозок сам по собі, яким він виходить із лона природи
А. вже є органом людської свідомості;
В. по мірі біологічного розвитку всього організму стає органом людської свідомості;
С. не завжди і не обов'язково виступає як орган людської свідомості;
Д. містить в собі таку потенційну можливість, яка реалізується при залученні людини до суспільного життя через працю, спілкування, культуру тощо.
20. Виявлення сутності речей і всебічне їх пояснення – це
А. закон;
В. поняття;
С. судження;
Д. концепція.
21. Вивченням того, що для людини є суб'єктивно дорогим, значущим і чому це так, займається
А. антропологія;

- В. онтологія;
- С. аксіологія;
- Д. гносеологія.

22. Людина з її турботами перебуває у центрі такої картини світу, як

- А. буденна ;
- В. наукова;
- С. релігійна;
- Д. філософська.

23. Для онтології як галузі філософського знання специфічними є такі категорії

- А. протиріччя, розвиток, взаємозв'язок;
- В. добро, зло, прекрасне, потворне;
- С. відчуття, сприймання, поняття, судження;
- Д. буття. матерія, субстанція.

24. Для гносеології як галузі філософського знання специфічними є такі категорії

- А. протиріччя, розвиток, взаємозв'язок;
- В. добро, зло, прекрасне, потворне;
- С. відчуття, сприймання, поняття;
- Д. буття. матерія, субстанція.

25. Форми раціонального пізнання –

- А. поняття, судження;
- В. інтуїція, інновація;
- С. відчуття, уявлення;
- Д. віра, надія.

26. Відношення людини до світу перебуває у центрі такої картини світу як

- А. буденна;
- В. філософська;
- С. релігійна;
- Д. наукова.

27. Приписування неживій природі здатності відчувати, мислити

- А. свідомість;
- В. пантеїзм;
- С. непотизм;
- Д. гілозоїзм.

28. Науковій раціональності властиві такі ознаки

- А. суб'єктивність, ідеальність;
- В. доцільність, творчість;
- С. об'єктивна предметність, доведеність, однозначність;
- Д. інтуїтивність, авторський погляд.

29. Суб'єкт пізнання

А. людина;

В. те, що пізнається;

С. те, за допомогою чого пізнається;

Д. те, що сформувалося у свідомості в результаті пізнавального акту.

30. В пізнавальному процесі чуттєве і раціональне пізнання

А. є взаємопов'язаними сторонами і взаємно доповнюють одне одного;

В. іноді є взаємопов'язаними сторонами, інколи доповнюють одне одного;

С. не залежать одне від одного, тому що є окремими сторонами пізнавального процесу;

Д. є взаємопов'язаними сторонами, але не доповнюють одна одну.

31. Картина світу, в якій людина прагне визначити його сутність та закони і таке своє знання обґрунтувати, — це

А. буденна;

В. філософська;

С. релігійна;

Д. наукова.

32. Принцип пізнання, згідно з яким всі події мають свої причини і тому безпричинних явищ не буває

А. розвиток;

В. детермінізм;

С. універсалізм;

Д. субстанція.

33. Опис, спостереження, порівняння належать до методів

А. загальнофілософських;

В. загальнонаукових логічних;

С. загальнонаукових емпіричних;

Д. спеціальних наукових.

34. Матерія (з погляду матеріалізму) – це

А. об'єктивно існуюча реальність в розмаїтті її властивостей і зв'язків;

В. продукт творчої діяльності Духовного Абсолюту;

С. те, що людина відчуває в світі;

Д. все, що існує.

35. Концепція сталого розвитку суспільства стосовно відносин природи і суспільства означає

А. припинення суспільством всіх видів діяльності, що завдають шкоду природі;

В. коеволюцію природи і суспільства;

С. прискорений розвиток виробництва заради добробуту населення;

Д. виховання екологічної свідомості молоді.

36. Емпіричні методи наукового пізнання –
- А. діалектика, софістика, еклектика;
 - В. факт, ідея, проблема, гіпотеза;
 - С. індукція, дедукція, аналіз, синтез;
 - Д. опис, спостереження, вимірювання.
37. Відповідність наших знань про дійсність самій дійсності — це
- А. наукова проблема;
 - В. наукова істина;
 - С. наукова гіпотеза;
 - Д. наукова ідея.
38. Об'єктивне знання – це знання
- А. логічне, внутрішньо несуперечливе;
 - В. правильне, точне;
 - С. таке, що відповідає науковій традиції;
 - Д. незалежне від людини як суб'єкта пізнання.
39. Теоретичні (логічні) методи наукового пізнання –
- А. діалектика, софістика, еклектика;
 - В. факт, ідея, проблема, гіпотеза;
 - С. індукція, дедукція, аналіз, синтез;
 - Д. опис, спостереження, вимірювання.
40. Погляд на техніку як джерело небезпеки для людини і причину негативних явищ у сучасному суспільному житті
- А. технологічний детермінізм;
 - В. технократія;
 - С. технофобія;
 - Д. техноманія.

ТЕСТИ ДЛЯ ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ

Варіант 1

1. *Мистецтво і філософію*

зближує те, що вони є ...

- А. художньо-образними формами відображення дійсності;
- В. логіко-теоретичними способами осягнення світу;
- С. продуктом творчого авторського мислення;
- Д. спонукаючими чинниками до критичного осмислення суспільства.

2. *Два протилежні підходи*

щодо походження людини

- А. раціоналізм – дарвінізм;
- В. універсалізм-природоцентризм;
- С. прагматизм-еволюціонізм;
- Д. креаціонізм-еволюціонізи.

3. *Уперше чітко розмежував*

реальність на поцейбічну та потойбічну світогляд...

- А. міфологічний; В. релігійний;
- С. філософський; Д. науковий.

4. *Проблематизує людське буття*

той факт, що людина є істотою

- А. розумною, свідомою;
- В. агресивною, злою;
- С. відкритою до світу, незавершеною;

Д. емоційною, яка керується настроями.

5. *Найглибшою основою, що спонукає людину до*

активності, діяльності, є

- А. ідеали; В. інтереси;
- С. потреби; Д. ціннісні орієнтації.

6. *Першим, хто вжив слово «філософія», був:*

- А. Арістотель; В. Піфагор;
- С. Парменід; Д. Платон.

7. *Релігійний світогляд належить до :*

- А. дуалізму; В. матеріалізму;
- С. ідеалізму; Д. не належить до жодного.

8. *Центральною для філософії є проблема:*

- А. Бога; В. природи;
- С. людини; Д. суспільства.

9. *Вивченням того, що для людини є суб'єктивно дорогим, значущим і чому це так, займається*

- А. антропологія; В. онтологія;
- С. аксіологія;
- Д. гносеологія.

10. Філософські судження за своїм характером є судженнями

- А. індивідуальними;
- В. корпоративними;
- С. груповими;
- Д. всезагальними.

11. Засновнику новоєвропейської філософії Р. Декарту належать такі слова:

- А. «Я знаю, що я нічого не знаю»;
- В. «Я мислю, отже я існую»;
- С. «Щастя – це бути сильним»;
- Д. «Хочу пізнати Бога і душу».

12. Матеріалістичні погляди властиві філософській школі стародавньої Індії:

- А. йога; В. вайшешика;
- С. ньая; Д. чарвака-локаята.

13. Споглядальний характер, наголос на внутрішньому світі, самовдосконаленні людини властивий філософії

- А. старокитайській; В. давньогрецькій;
- С. староримській; Д. давньоіндійській.

14. В один і той же час жили

- А. Епікур і Декарт;
- В. Конфуцій і Лао-Цзи;
- С. Геракліт і Гегель;

Д. К. Маркс і В.І. Ленін.

15. Концепцію трьох світів (макрокосмос, мікрокосмос, символічна реальність) розробляв

український мислитель

- А. П. Могила;
- В. Г. Сковорода;
- С. І. Франко; Д.
- М. Грушевський.

16. Вчення таких філософів стародавнього світу виступили підґрунтям середньовічної європейської філософії:

- А. Конфуцій, Лао-Цзи;
- В. Фалес, Анаксимандр;
- С. Платон, Арістотель;
- Д. Демокріт, Епікур.

17. Емпірично-індуктивну методологію наукового пізнання розробляв

- А. Р. Декарт;
- В. Ф. Бекон;
- С. К. Маркс;
- Д. Г. Гегель.

18. Культура розглядається як суто духовне утворення, сферою якого є духовна творчість людини – це ознаки змісту такої концепції культури...

- А. богословської; В. класичної;
- С. аксіологічної; Д. діяльній.

19. Суспільне виробництва – це єдність

- А. матеріального і духовного виробництва;
- В. продуктивних сил і виробничих відносин;

С. суспільного буття і суспільної свідомості;
Д. природно-біологічних і інтелектуально-розумових факторів суспільного розвитку.

20. Модель (спосіб) постановки і вирішення наукової проблеми, що визнається раціональною на даний час, називається

А. парадигмою; В. верифікацією;
С. проліферацією; Д. гіпотезою

21. Найбільш широкі за змістом філософське поняття:

А. суспільство; В. природа;

С. буття; Д. матерія.

22. Спосіб існування всього у світі

А. рух; В. субстанція;
С. атрибут; Д. матерія.

23. Властивості свідомості

А. протяжність, кількісна визначеність;
В. матеріальність, об'єктивність;
С. незворотність, дискретність;
Д. ідеальність, суб'єктність.

24. Людина з її турботами перебуває у центрі такої картини світу, як

А. буденна; В. наукова;
С. релігійна; Д. філософська.

25. Суб'єктом пізнання є

А. людина; В. природа;

С. духовні, ідеальні сутності;
Д. інформаційно-комп'ютерні мережі.

26. Погляд, що технічний прогрес все більше пригнічує людину, перетворює її на залежну від техніки істоту, властивий

А. технократії; В. техноманії;
С. технофобії;
Д. технологічному детермінізму.

27. Вчений має пропонувати альтернативний порівняно з існуючими шлях розв'язання наукової проблеми і у такий спосіб розвивається вся наука – відбивається в понятті

А. парадигма; В. проліферація;
С. верифікація; Д. інтерпретація.

28. Глобальними називають проблеми, тому що вони

А. тотально загрожують існуванню окремої людини;
В. зачіпають усі країни світу, постають перед усім людством;
С. за своєю суттю пов'язані з іншими гострими проблемами сучасності;
Д. сигналізують нам, що людство перейшло до етапу глобалізованого світу.

29. *Культура щодо суспільства*

- А. прискорює його розвиток;
- В. гальмує його розвиток;
- С. може прискорювати, а може й гальмувати його розвиток;
- Д. не впливає на суспільний розвиток.

30. *Ознаки наукового знання*

- А. дискретність, еkleктичність, гіпотетичність;
- В. трансцендентність, суб'єктивність, інтуїтивність;
- С. об'єктивність, предметність, обґрунтованість;
- Д. стереотипність, повага до авторитетних думок.

31. *Раціональне пізнання*

починається з формування:

- А. думки; В. поняття;
- С. судження; Д. уявлення.

32. *Знання, яке є тотожним своєму предмету і у подальшому не буде спростовано – це:*

- А. об'єктивна істина;
- В. суб'єктивна істина;
- С. абсолютна істина.
- Д. відносна істина;

33. *Неповне знання про предмет, яке з розвитком пізнання буде доповнюватися, змінюватися – це:*

- А. суб'єктивна істина;
- В. об'єктивна істина;
- С. абсолютна істина;
- Д. відносна істина

34. *Класичне визначення*

істини як відповідність нашого знання про дійсність самій дійсності належить:

- А. Арістотелю;
- В. Піфагору;
- С. Демокріту;
- Д. Августина.

35. *Положення про те, що вчений діє раціонально, якщо у своїй діяльності дотримується певної дослідницької програми, висунув:*

- А. К. Поппер;
- В. Т. Кун;
- С. І. Лакатос;
- Д. П.Фейєрбенд.

36. *До якої сфери суспільства належать люди з їх трудовими навичками та вміннями:*

- А. соціальної; В. політичної;
- С. духовної; Д. економічної.

37. *Суспільство і природа:*

- А. існують незалежно одне від одного;
- В. в окремих випадках взаємодіють між собою;
- С. існують в тісному взаємозв'язку;
- Д. взаємно виключають один одного .

39. Закон про народонаселення сформулював:

- А. Маркс;
- В. Мальтус;
- С. Макіавеллі;
- Д. Аврелій.

40. Життєдіяльність суспільства розгортається у таких сферах:

- А. матеріальній, соціально-політичній, духовній;

В. історичній, культурологічній, освітянській;

С. військовій, релігійно-церковній, мовній;

Д. в жодній з них не розгортається.

ЕКЗАМЕНАЦІЙНІ ТЕСТИ

Варіант 2

1. Монізм є принципом формування світобачення:

- А. матеріалізму, ідеалізму;
- В. тільки матеріалізму;
- С. тільки ідеалізму;
- Д. дуалізму.

2. Синонімічними є такі поняття:

- А. онтологія – антологія;
- В. праксеологія – аксіологія;
- С. гносеологія – епістемологія;

Д. етика – естетика.

3. Пізнання всезагальних основ буття відбиває таку рису філософського мислення:

- А. сутнісність;
- В. критичність;
- С. універсалізм;
- Д. відкритість до нового.

4. Мистецтво і філософію зближує те, що вони є ...

А. художньо-образними формами відображення дійсності;

В. логіко-теоретичними способами осягнення світу;

С. продуктом творчого авторського мислення;

Д. спонукаючими чинниками до критичного осмислення суспільства.

5. Два протилежні підходи щодо походження людини

А. раціоналізм – дарвінізм;

В. універсалізм-природоцентризм;

С. прагматизм-еволюціонізм;

Д. креаціонізм-еволюціонізи.

6. Перший історичний тип світогляду

А. міфологічний;

В. релігійний;

С. філософський;

Д. науковий.

7. *Філософські судження за своїм характером є судженнями*

- А. індивідуальними;
 - В. корпоративними;
 - С. груповими; Д.
- всезагальними.

8. *Яке з наведених питань є філософським*

- А. Що таке спадковість?
- В. Чи розширюється Всесвіт?
- С. Що таке свобода?
- Д. Які глибинні причини політичної боротьби?

9. *Філософське пізнання характеризується*

- А. практичною зорієнтованістю на вирішення важливих суспільних проблем;
- В. логіко-раціональним, дискурсивним мисленням;
- С. науковою об'єктивністю, нейтральністю, безвідносністю до людських інтересів;
- Д. художньо-образним, емоційним осягненням світу.

10. *Уперше поставив завданням своєї філософії розробку методів наукового пізнання*

- А. Ф. Бекон; В.
- М. Копернік;
- С. Дж. Бруно; Д.
- Ф. Аквінський.

11. *Засновнику новоєвропейської філософії Р. Декарту належать такі слова:*

- А. «Я знаю, що я нічого не знаю»;
- В. «Я мислю, отже я існую»;
- С. «Щастя – це бути сильним»;
- Д. «Хочу пізнати Бога і душу».

12. *Матеріалістичні погляди властиві філософській школі стародавньої Індії:*

- А. йога; В. вайшешика;
- С. ньья; Д. чарвака-локаята.

13. *Покликанням філософії видатний мислитель І. Кант вважав такі питання:*

- А. Що таке світ? Який сенс і спрямованість природного розвитку?
- В. Що таке природа? Що таке суспільство? Який між ними зв'язок?
- С. Що таке надія, щастя, любов, смерть? Чи є безсмертя?
- Д. Що я можу знати? На що я можу сподіватися? Що я маю робити?

14. *Споглядальний характер, наголос на внутрішньому світі, самовдосконаленні людини властивий філософії*

- А. старокитайській; В.
- давньогрецькій;
- С. староримській; Д.
- давньоіндійській.

15. *Риса української філософії, яка означає домінанту серця, перевагу почуття над логічним міркуванням:*

А. синтетичність ; В.
індивідуалізм;
С. кордоцентризм; Д.
персоналізм.

*16. Світоглядна позиція і метод
пізнання, що глибоко розроблялись
Г.Гегелем і що ґрунтуються на
визнанні взаємопов'язаності і
внутрішньої суперечливості явищ
дійсності:*

А. діалектика; В. метафізика;
С. еkleктика; Д. софістика.

17. Рух має такі ознаки:

А. всезагальність, абсолютність,
суперечливість;
В. дискретність, відносність,
несуперечливість;
С. поступовість, прогресивність,
зворотність;
Д. об'єктивність, предметність,
ідеальність.

*18. До складу свідомості входять
усі зазначені нижче елементи:*

А. емоції, пам'ять, потреби,
мотиви;
В. стимули, бажання, характер;
С. свобода, права, обов'язки;
Д. природні імпульси, інстинкти.

*19. Єдність просторово-часових
характеристик світу називають
просторово-часовим:*

А. континуумом; В. універсумом;
С. модусом; Д. предикатом.

20. Цивілізація – це

А. спосіб буття культури;

В. універсальна передумова
культури;

С. не пов'язана взагалі з
культурою;

Д. паралельне явище в історії
суспільства.

*21. Чуттєве і раціональне
пізнання*

А. існують незалежно одне від
одного;

В. взаємно виключають одне
одного;

С. не мають нічого спільного
між собою;

Д. є взаємопов'язаними
рівнями пізнання.

22. Суб'єктом пізнання є

А. людина; В. природа;

С. духовні, ідеальні сутності;

Д. інформаційно-комп'ютерні
мережі.

*23. В перекладі з грецької мови
«майстерність щось
штучнестворювати із
природного матеріалу» має
назву*

А. мистецтво; В. творчість;

С. наука; Д. техніка.

*24. Погляд, що технічний
прогрес все більше пригнічує
людину, перетворює її на
залежну від техніки істоту,
властивий*

А. технократії;

В. техноманії;

С. технофобії;

Д. технологічному
детермінізму.

25. *Вчений має пропонувати альтернативний порівняно з існуючими шлях розв'язання наукової проблеми і у такий спосіб розвивається вся наука – відбивається в понятті*

А. парадигма; В. проліферація;
С. верифікація; Д. інтерпретація.

26. *Людський мозок сам по собі, яким він виходить із лона природи*

А. вже є органом людської свідомості;

В. по мірі біологічного розвитку всього організму стає органом людської свідомості;

С. не завжди і не обов'язково виступає як орган людської свідомості;

Д. містить в собі таку потенційну можливість, яка реалізується при залученні людини до суспільного життя через працю, спілкування, культуру тощо.

27. *Виявлення сутності речей і всебічне їх пояснення – це*

А. закон; В. поняття;

С. судження; Д. концепція.

28. *До форм чуттєвого пізнання належать:*

А. настрої, емоційні переживання;

В. переконання;

С. відчуття, сприймання, уявлення;

Д. інтуїція, осяяння.

29. *Представниками агностицизму є:*

А. О. Конт, Г. Спенсер;

В. І. Кант, Д. Юм;

С. Г. Гегель, Л. Фейєрбах;

Д. Піфагор, Платон.

30. *Філософська концепція, згідно з якою наукові теорії та поняття є продуктами угоди між вченими:*

А. креаціонізм; В. концептуалізм;

С. критицизм; Д. конвенціоналізм.

31. *Принцип в гносеології, який виводить усе пізнання із чуттєвих сприймань:*

А. сенсуалізм; В. емпіризм;

С. раціоналізм; Д. агностицизм.

32. *Принцип, який виводить усе пізнання із чуттєвого досвіду:*

А. сенсуалізм В. емпіризм;

С. раціоналізм;
Д. агностицизм.

33. *Поняття «глобальні проблеми сучасності»*

з'явились у науковому обігу:

А. на початку 20-го ст.;

В. наприкінці 60-х рр. 20 ст.;

С. наприкінці 20 ст.;

Д. на початку ХХІ ст.

34. *До якої сфери суспільства належать люди з їх трудовими навичками та вміннями:*

А. соціальної; В.

політичної;

С. духовної;

Д. економічної.

45. *Суспільство і природа:*

- А. існують незалежно одне від одного;
- В. в окремих випадках взаємодіють між собою;
- С. існують в тісному взаємозв'язку;
- Д. взаємно виключають один одного .

36. *Влада є суттєвою ознакою підсистеми:*

- А. соціальної; В. духовної;
- С. політичної; Д. економічної.

37. *Вчення про ноосферу, яке закладає підвалини сучасного екологічного мислення, розробив:*

- А. П. Грабовський;
- В. І. Мечніков;
- С. В. Вернадський;
- Д. С. Подолінський.

38. *Філософія історії вивчає:*

- А. структуру і механізм функціонування суспільства;
- В. історію людського суспільства;

- С. історію становлення і розвитку людини;
- Д. мету і сенс історичного процесу.

39. *Джерелом формування соціальності, а відтак і суспільства є:*

- А. знання;
- В. емпіричний досвід;
- С. діяльність;
- Д. моральні якості правлячої еліти.

40. *Вчені, які розглядали всесвітній історичний процес як виникнення, співіснування і загибель самотутніх автономних цивілізацій :*

- А. Данилевський, Шпенглер, Тойнбі;
- В. Абельяр, Августин, Аквінський;
- С. Маркс, Енгельс, Ленін;
- Д. Кант, Конт, Донцов.

ЕКЗАМЕНАЦІЙНІ ТЕСТИ

Варіант 3

1. *Монізм є принципом формування світобачення:*

- А. матеріалізму, ідеалізму;
- В. тільки матеріалізму;
- С. тільки ідеалізму;
- Д. дуалізму.

2. *Синонімічними є такі поняття:*

- А. онтологія – антологія;
- В. праксеологія – аксіологія;
- С. гносеологія – епістемологія;
- Д. етика – естетика.

3. *Яке з наведених питань є філософським*

- А. Що таке спадковість?
- В. Чи розширюється Всесвіт?

С. Що таке свобода?
Д. Які глибинні причини політичної боротьби?

4. *Філософське пізнання характеризується*

А. практичною зорієнтованістю на вирішення важливих суспільних проблем;
В. логіко-раціональним, дискурсивним мисленням;
С. науковою об'єктивністю, нейтральністю, безвідносністю до людських інтересів;
Д. художньо-образним, емоційним осягненням світу.

5. *Назвіть філософські категорії*

А. причина і наслідок, одиничне і загальне;
В. вага, маса, швидкість;
С. асиміляція, дисиміляція;
Д. метаболізм, редуплікація.

6. *Буденний світогляд базується на...*

А. життєвому досвіді і здоровому глузді;
В. наукових здобутках щодо осягнення світу;
С. логіко-раціональному способі мислення;
Д. безумовному виконанні релігійних вимог.

7. *Пов'язував причину зла, дурних вчинків людини з її незнанням:*

А. Августин; В. Сократ;
С. Демокріт; Д. Конфуцій.

8. *Філософські школи еллінізму*

А. конфуціанство, даосизм;

В. мілетська, елейська;
С. скептицизм, стоїцизм;
Д. веданта, вайшешика.

9. *Із закликом для людини «Пізнай самого себе» звернувся античний філософ:*

А. Платон; В. Сократ;
С. Геракліт; Д. Епікур.

10. *Античний філософ, який вважається засновником формальної логіки*

А. Арістотель;
В. Демокріт;
С. Епікур;
Д. Емпедокл.

11. *Філософи мілетської школи*

А. Фалес, Анаксимандр;
В. Платон, Арістотель;
С. Сократ, Демокріт;
Д. Геракліт, Зенон.

12. *Теорію подвійної істини, яка певною мірою примиряла віру і розум, обгрунтував:*

А. Платон; В. Плотін;
С. Августин; Д. Скот.

13. *Концепцію трьох світів (макрокосмос, мікрокосмос, символічна реальність) розробляв український мислитель*

А. П. Могила;
В. Г. Сковорода;
С. І. Франко;
Д. М. Грушевський.

14. Вчення таких філософів стародавнього світу виступили підґрунтям середньовічної європейської філософії:

А. Конфуцій, Лао-Цзи;

В. Фалес, Анаксимандр;

С. Платон, Арістотель;

Д. Демокріт, Епікур.

15. Емпірично-індуктивну методологію наукового пізнання розробляв

А. Р. Декарт;

В. Ф. Бекон;

С. К. Маркс;

Д. Г. Гегель.

16. У центр своєї філософії поставив питання: «Що таке життя, любов, щастя, смерть, надія?»

А. І. Кант;

В. О. Конт;

С. Ж.-П. Сартр;

Д. Л. Фейєрбах.

17. Філософія фрейдизму належить до

А. антропологічного напрямку;

В. саєнтистського напрямку;

С. релігійної філософії;

Д. новітнього різновиду сучасного матеріалізму.

18. В основу суспільного розвитку марксизм поклав ідею:

А. волі Бога;

В. матеріального виробництва;

С. світового розуму;

Д. людської свідомості.

19. Риса української філософії, яка означає домінанту серця, перевагу почуття над логічним міркуванням:

А. синтетичність ; В.

індивідуалізм;

С. кордоцентризм; Д.

персоналізм.

20. Світоглядна позиція і метод пізнання, що глибоко розроблялись Г.Гегелем і що ґрунтуються на визнанні взаємопов'язаності і внутрішньої суперечливості явищ дійсності:

А. діалектика;

В. метафізика;

С. еkleктика;

Д. софістика.

21. Рух має такі ознаки:

А. всезагальність, абсолютність, суперечливість;

В. дискретність, відносність, несуперечливість;

С. поступовість, прогресивність, зворотність;

Д. об'єктивність, предметність, ідеальність.

22. До складу свідомості входять усі зазначені нижче елементи:

А. емоції, пам'ять, потреби, мотиви;

В. стимули, бажання, характер;

С. свобода, права, обов'язки;

Д. природні імпульси, інстинкти.

23. *Найбільш широке за змістом філософське поняття:*

А. суспільство; В. природа;
С. буття; Д. матерія.

24. *Спосіб існування всього у світі*

А. рух; В. субстанція;
С. атрибут; Д. матерія.

25. *Властивості свідомості*

А. протяжність, кількісна визначеність;
В. матеральність, об'єктивність;
С. незворотність, дискретність;
Д. ідеальність, суб'єктність.

26. *Людина з її турботами перебуває у центрі такої картини світу, як*

А. буденна; В. наукова;
С. релігійна; Д. філософська.

27. *Цивілізація – це*

А. спосіб буття культури;
В. універсальна передумова культури;
С. не пов'язана взагалі з культурою;
Д. паралельне явище в історії суспільства.

28. *Чуттєве і раціональне пізнання*

А. існують незалежно одне від одного;
В. взаємно виключають одне одного;

С. не мають нічого спільного між собою;

Д. є взаємопов'язаними рівнями пізнання.

29. *Суб'єктом пізнання є*

А. людина;
В. природа;
С. духовні, ідеальні сутності;
Д. інформаційно-комп'ютерні мережі.

30. *В перекладі з грецької мови «майстерність щось штучнестворювати із природного матеріалу» має назву*

А. мистецтво; В. творчість;
С. наука; Д. техніка.

31. *До глобальних проблем належать*

А. занепад одвічних моральних цінностей
В. екологічна, демографічна;
С. забезпечення соціальних і політичних прав людини;
Д. міграція, змішування рас, націй.

32. *Людський мозок сам по собі, яким він виходить із лона природи*

А. вже є органом людської свідомості;
В. по мірі біологічного розвитку всього організму стає органом людської свідомості;
С. не завжди і не обов'язково виступає як орган людської свідомості;

Д. містить в собі таку потенційну можливість, яка реалізується при залученні людини до суспільного життя через працю, спілкування, культуру тощо.

33. Виявлення сутності речей і всебічне їх пояснення – це

А. закон; В. поняття;
С. судження; Д. концепція.

34. Зміст наших знань, який не залежить від суб'єкта, ні від людини, ні від людства – це характеристика

А. об'єктивності істини;

В. конкретності істини;

С. абсолютної істини;

Д. відносної істини.

35. Форми наукового пізнання

А. ідея, гіпотеза; В. аналіз, синтез;

С. опис, порівняння; Д. індукція, дедукція.

36. Ознаки часу як всезагальної форми буття

А. протяжність, метричність;

В. тривалість, незворотність;

С. структурність, упорядкованість;

Д. єдність перервності і неперервності.

37. Емпіричними методами наукового пізнання є:

А. передчуття, осяяння;

В. спостереження, вимірювання;

С. аналіз, синтез;

Д. індукція, дедукція.

38. До форм чуттєвого пізнання належать:

А. настрої, емоційні переживання;

В. переконання;

С. відчуття, сприймання, уявлення;

Д. інтуїція, осяяння.

39. Принцип, який виводить усе пізнання із чуттєвого досвіду:

А. сенсуалізм В. емпіризм;

С. раціоналізм;

Д. агностицизм.

40. Знання, яке є тотожним своєму предмету і у подальшому не буде спростовано – це:

А. об'єктивна істина; В.

суб'єктивна істина;

С. абсолютна істина. Д.

відносна істина;

ЕКЗАМЕНАЦІЙНІ ТЕСТИ

Варіант 4

1. Єдність просторово-часових характеристик світу називають просторово-часовим:

- А. континуумом; В. універсумом;
- С. модусом; Д. предикатом.

2. Культура розглядається як суто духовне утворення, сферою якого є духовна творчість людини – це ознаки змісту такої концепції культури...

- А. богословської; В. класичної;
- С. аксіологічної; Д. діяльнісної.

3. Суспільне виробництва – це єдність

- А. матеріального і духовного виробництва;
- В. продуктивних сил і виробничих відносин;
- С. суспільного буття і суспільної свідомості;
- Д. природно-біологічних і інтелектуально-розумових факторів суспільного розвитку.

4. Властивості свідомості

- А. протяжність, кількісна визначеність;
- В. матеріальність, об'єктивність;
- С. незворотність, дискретність;
- Д. ідеальність, суб'єктність.

5. Людина з її турботами перебуває у центрі такої картини світу, як

- А. буденна; В. наукова;

С. релігійна; Д. філософська.

6. Динамічна картина світу, в якій більше питань, ніж відповідей

- А. повсякденна; В. релігійна;
- С. наукова; Д. філософська.

7. Соціальне призначення науки

- А. виховання; В. освіта;
- С. пізнання; Д. перетворення.

8. Позначення першоначала, першооснови всього сутнього:

- А. матерія; В. субстанція;
- С. атрибут; Д. буття.

9. Виявлення сутності речей і всебічне їх пояснення – це

- А. закон; В. поняття;
- С. судження; Д. концепція.

10. Зміст наших знань, який не залежить від суб'єкта, ні від людини, ні від людства – це характеристика

- А. об'єктивності істини;
- В. конкретності істини;
- С. абсолютної істини;
- Д. відносної істини.

11. Форми наукового пізнання

- А. ідея, гіпотеза; В. аналіз, синтез;

С. опис, порівняння; Д. індукція, дедукція.

12. *Ознаки часу як всезагальної форми буття*

- А. протяжність, метричність;
- В. тривалість, незворотність;
- С. структурність, упорядкованість;
- Д. єдність перервності і неперервності.

13. *Глобальними називають проблеми, тому що вони*

- А. тотально загрожують існуванню окремої людини;
- В. зачіпають усі країни світу, постають перед усім людством;
- С. за своєю суттю пов'язані з іншими гострими проблемами сучасності;
- Д. сигналізують нам, що людство перейшло до етапу глобалізованого світу.

14. *Культура щодо суспільства*

- А. прискорює його розвиток;
- В. гальмує його розвиток;
- С. може прискорювати, а може й гальмувати його розвиток;
- Д. не впливає на суспільний розвиток.

15. *Раціональне пізнання починається з формування:*

- А. думки; В. поняття;
- С. судження; Д. уявлення.

16. *Емпіричними методами наукового пізнання є:*

- А. передчуття, осяяння;
- В. спостереження, вимірювання;
- С. аналіз, синтез;
- Д. індукція, дедукція.

17. *До форм чуттєвого пізнання належать:*

- А. настрої, емоційні переживання;
- В. переконання;
- С. відчуття, сприймання, уявлення;
- Д. інтуїція, осяяння.

18. *Принцип в гносеології, який виводить усе пізнання із чуттєвих сприймань:*

- А. сенсуалізм;
- В. емпіризм;
- С. раціоналізм;
- Д. агностицизм

19. *Принцип, який виводить усе пізнання із чуттєвого досвіду:*

- А. сенсуалізм В. емпіризм;
- С. раціоналізм;
- Д. агностицизм.

20. *Знання, яке є тотожним своєму предмету і у подальшому не буде спростовано – це:*

- А. об'єктивна істина; В. суб'єктивна істина;
- С. абсолютна істина. Д. відносна істина;

21. *Неповне знання про предмет, яке з розвитком пізнання буде доповнюватися, змінюватися – це:*

- А. суб'єктивна істина; В. об'єктивна істина;
- С. абсолютна істина; Д. відносна істина

22. Класичне визначення істини як відповідність нашого знання про дійсність самій дійсності належить:

А. Арістотелю; В. Піфагору;

С. Демокріту; Д. Августина.

23. Положення про те, що вчений діє раціонально, якщо у своїй діяльності дотримується певної дослідницької програми, висунув:

А. К. Поппер; В. Т. Кун;

С. І. Лакатос; Д.

П.Фейєрбенд.

24. Згідно з технологічним детермінізмом науково - технічний прогрес справляє визначальний вплив на:

А. матеріальне виробництво, розвиток соціальної структури, політичних і духовних процесів у суспільстві;

В. продуктивність праці та ефективність матеріального виробництва;

С. розвиток соціально-політичних змін у суспільстві;

Д. стан і розвиток духовно - ідеологічної сфери суспільства.

25. Вчені, які досліджували вплив науки і техніки на сучасне суспільство, розробили концепції «постіндустріального», «технотронного» суспільства:

А. Г. Тард, Б. Лебон, Е. Тейлор;

В. В. Лосєв, Е. Леруа, Т. Мор;

С. З. Фрейд, К. Хорні, К. Юнг;

Д. Дж. Гелбрейт, Д. Белл, О. Тоффлер.

26. Поняття «глобальні проблеми сучасності» з'явилося у науковому обігу:

А. на початку 20-го ст.;

В. наприкінці 60-х рр. 20 ст.;

С. наприкінці 20 ст.;

Д. на початку ХХІ ст.

27. Філософія історії вивчає:

А. структуру і механізм функціонування суспільства;

В. історію людського суспільства;

С. історію становлення і розвитку людини;

Д. мету і сенс історичного процесу.

28. Джерелом формування соціальності, а відтак і суспільства є:

А. знання; В. емпіричний досвід;

С. діяльність;

Д. моральні якості правлячої еліти.

29. Закон про народонаселення сформулював:

А. Маркс; В. Мальтус;

С. Макіавеллі; Д. Аврелій.

30. Життєдіяльність суспільства розгортається у таких сферах:

А. матеріальній, соціально-

політичній, духовній;
В. історичній,
культурологічній, освітянській;
С. військовій, релігійно-
церковній, мовній;
Д. в жодній з них не
розгортається.

*31. Синонімічними є такі
поняття:*

А. онтологія – антологія;
В. праксеологія – аксіологія;
С. гносеологія – епістемологія;

Д. етика – естетика.

*32. Пізнання всезагальних основ
буття відбиває таку рису
філософського мислення:*

А. сутнісність; В.
критичність;
С. універсалізм; Д.
відкритість до нового.

*33. Мистецтво і філософію
зближує те, що вони є ...*

А. художньо-образними
формами відображення
дійсності;
В. логіко-теоретичними
способами осягнення світу;
С. продуктом творчого
авторського мислення;
Д. спонукаючими чинниками до
критичного осмислення
суспільства.

*34. Два протилежні підходи
щодо походження людини*

А. раціоналізм – дарвінізм;

В. універсалізм-
природоцентризм;
С. прагматизм-еволюціонізм;
Д. креаціонізм-еволюціонізи.

35. Протилежними поняттями є

А. волюнтаризм-фаталізм;

В. догматизм-раціоналізм;
С. непотизм-гедонізм;

Д. культура-цивілізація.

*36. Релігійний світогляд
належить до :*

А. дуалізму; В. матеріалізму;
С. ідеалізму; Д. не
належить до жодного.

*37. Центральною для філософії є
проблема:*

А. Бога; В. природи;

С. людини; Д. суспільства.

*38. Предмет філософії – це
відносини в системі:*

А. «людина-світ»;
В. «людина-Бог»;
С. «людина-природа»;
Д. «людина-суспільство».

*39. Філософські судження за
своїм характером є судженнями*

А. індивідуальними; В.
корпоративними;
С. груповими; Д.
всезагальними.

*40. Назвіть філософські
категорії*

А. причина і наслідок, одиничне і загальне; В. вага, маса, швидкість;

С. асиміляція, дисиміляція;
Д. метаболізм, редуплікація.

ЕКЗАМЕНАЦІЙНІ ТЕСТИ

Варіант 5

1. *Два протилежні підходи щодо походження людини*

А. раціоналізм – дарвінізм;
В. універсалізм-природоцентризм;
С. прагматизм-еволюціонізм;
Д. креаціонізм-еволюціонізи.

2. *Протилежними поняттями є*

А. волюнтаризм-фаталізм;
В. догматизм-раціоналізм;
С. непотизм-гедонізм;
Д. культура-цивілізація.

3. *Перший історичний тип світогляду*

А. міфологічний; В. релігійний;
С. філософський; Д. науковий.

4. *Предмет філософії – це відносини в системі:*

А. «людина-світ»;
В. «людина-Бог»;
С. «людина-природа»;
Д. «людина-суспільство».

5. *«Філософія» в перекладі означає:*

А. прагнення до знання;
В. знання істини; С. розуміння буття;
Д. любов до мудрості.

6. *Вивченням того, що для людини є суб'єктивно дорогим, значущим і чому це так, займається*

А. антропологія; В. онтологія;
С. аксіологія; Д. гносеологія.

7. *Філософські судження за своїм характером є судженнями*

А. індивідуальними; В. корпоративними;
С. груповими; Д. всезагальними.

8. *Філософські школи еллінізму*

А. конфуціанство, даосизм;
В. мілетська, елейська;
С. скептицизм, стоїцизм;

Д. веданта, вайшешика.

9. *Із закликом для людини «Пізнай самого себе» звернувся античний філософ:*

А. Платон; В. Сократ;
С. Геракліт; Д. Епікур.

10. *Античний філософ, який вважається засновником формальної логіки*

А. Арістотель; В. Демокріт;

С. Епікур; Д. Емпедокл.

11. Уперше поставив завданням своєї філософії розробку методів наукового пізнання

А. Ф. Бекон; В.
М. Копернік;
С. Дж. Бруно; Д.
Ф. Аквінський.

12. Засновнику новоєвропейської філософії Р. Декарту належать такі слова:

А. «Я знаю, що я нічого не знаю»;
В. «Я мислю, отже я існую»;
С. «Щастя – це бути сильним»;
Д. «Хочу пізнати Бога і душу».

13. Емпірично-індуктивну методологію наукового пізнання розробляв

А. Р. Декарт; В. Ф. Бекон;
С. К. Маркс; Д. Г. Гегель.

14. У центр своєї філософії поставив питання: «Що таке життя, любов, щастя, смерть, надія?»

А. І. Кант; В. О. Конт;
С. Ж.-П. Сартр; Д.
Л. Фейєрбах.

15. Філософія фрейдизму належить до

А. антропологічного напрямку;
В. саєнтистського напрямку;
С. релігійної філософії;

Д. новітнього різновиду сучасного матеріалізму.

16. В основу суспільного розвитку марксизм поклав ідею:

А. волі Бога;
В. матеріального виробництва;
С. світового розуму;

Д. людської свідомості.

17. Риса української філософії, яка означає домінанту серця, перевагу почуття над логічним міркуванням:

А. синтетичність ; В.
індивідуалізм;
С. кордоцентризм; Д.
персоналізм.

18. Світоглядна позиція і метод пізнання, що глибоко розроблялись Г.Гегелем і що ґрунтуються на визнанні взаємопов'язаності і внутрішньої суперечливості явищ дійсності:

А. діалектика; В. метафізика;
С. еkleктика; Д. софістика.

19. Рух має такі ознаки:

А. всезагальність, абсолютність, суперечливість;
В. дискретність, відносність, несуперечливість;
С. поступовість, прогресивність, зворотність;
Д. об'єктивність, предметність, ідеальність.

2. До складу свідомості входять усі зазначені нижче елементи:

- А. емоції, пам'ять, потреби, мотиви;
- В. стимули, бажання, характер;
- С. свобода, права, обов'язки;
- Д. природні імпульси, інстинкти.

21. Єдність просторово-часових характеристик світу називають просторово-часовим:

- А. континуумом; В. універсумом;
- С. модусом; Д. предикатом.

22. Властивості свідомості

- А. протяжність, кількісна визначеність;
- В. матеральність, об'єктивність;
- С. незворотність, дискретність;
- Д. ідеальність, суб'єктність.

23. Людина з її турботами перебуває у центрі такої картини світу, як

- А. буденна; В. наукова;
- С. релігійна; Д. філософська.

24. Динамічна картина світу, в якій більше питань, ніж відповідей

- А. повсякденна; В. релігійна;
- С. наукова; Д. філософська.

25. Соціальне призначення науки

- А. виховання; В. освіта;
- С. пізнання; Д. перетворення.

26. Позначення першоначала, першооснови всього сутнього:

- А. матерія; В. субстанція;
- С. атрибут; Д. буття.

27. Цивілізація – це

- А. спосіб буття культури;
- В. універсальна передумова культури;
- С. не пов'язана взагалі з культурою;
- Д. паралельне явище в історії суспільства.

28. Чуттєве і раціональне пізнання

- А. існують незалежно одне від одного;
- В. взаємно виключають одне одного;
- С. не мають нічого спільного між собою;
- Д. є взаємопов'язаними рівнями пізнання.

29. Суб'єктом пізнання є

- А. людина; В. природа;
- С. духовні, ідеальні сутності;
- Д. інформаційно-комп'ютерні мережі.

30. Виявлення сутності речей і всебічне їх пояснення – це

- А. закон; В. поняття;
- С. судження; Д. концепція.

31. Зміст наших знань, який не залежить від суб'єкта, ні від людини, ні від людства – це характеристика

- А. об'єктивності істини;

В. конкретності істини;
С. абсолютної істини;
Д. відносної істини.

32. Форми наукового пізнання

А. ідея, гіпотеза; В. аналіз,
синтез;
С. опис, порівняння; Д.
індукція, дедукція.

*33. Ознаки часу як всезагальної
форми буття*

А. протяжність, метричність;
В. тривалість, незворотність;
С. структурність,
упорядкованість;
Д. єдність перервності і
неперервності.

*34. Глобальними називають
проблеми, тому що вони*

А. тотально загрожують
існуванню окремої людини;
В. зачіпають усі країни світу,
постають перед усім людством;
С. за своєю суттю пов'язані з
іншими гострими проблемами
сучасності;
Д. сигналізують нам, що людство
перейшло до етапу
глобалізованого світу.

35. Культура щодо суспільства

А. прискорює його розвиток;
В. гальмує його розвиток;
С. може прискорювати, а може й
гальмувати його розвиток;
Д. не впливає на суспільний
розвиток.

36. Ознаки наукового знання

А. дискретність, еkleктичність,
гіпотетичність;
В. трансцендентність,
суб'єктивність, інтуїтивність;
С. об'єктивність, предметність,
обґрунтованість;
Д. стереотипність, повага до
авторитетних думок.

*37. Раціональне пізнання
починається з формування:*

А. думки; В. поняття;
С. судження; Д. уявлення.

*38. Емпіричними методами
наукового пізнання є:*

А. передчуття, осяяння;
В. спостереження,
вимірювання;
С. аналіз, синтез;
Д. індукція, дедукція.

*39. Принцип, який виводить усе
пізнання із чуттєвого досвіду:*

А. сенсуалізм В. емпіризм;
С. раціоналізм;
Д. агностицизм.

*40. Класичне визначення
істини як відповідність нашого
знання про дійсність самій
дійсності належить:*

А. Арістотелю;
В. Піфагору;
С. Демокріту;
Д. Августину.

ЕКЗАМЕНАЦІЙНІ ТЕСТИ

Варіант 6

1. Погляд, що технічний прогрес все більше пригнічує людину, перетворює її на залежну від техніки істоту, властивий

- А. технократії;
- В. техноманії;
- С. технофобії;
- Д. технологічному детермінізму.

2. Вчений має пропонувати альтернативний порівняно з існуючими шлях розв'язання наукової проблеми і у такий спосіб розвивається вся наука – відбивається в понятті

- А. парадигма; В. проліферація;
- С. верифікація; Д. інтерпретація.

3. До глобальних проблем належать

- А. занепад одвічних моральних цінностей
- В. екологічна, демографічна;
- С. забезпечення соціальних і політичних прав людини;
- Д. міграція, змішування рас, націй.

4. Людський мозок сам по собі, яким він виходить із лона природи

- А. вже є органом людської свідомості;
- В. по мірі біологічного розвитку всього організму стає органом людської свідомості;

С. не завжди і не обов'язково виступає як орган людської свідомості;

Д. містить в собі таку потенційну можливість, яка реалізується при залученні людини до суспільного життя через працю, спілкування, культуру тощо.

5. Форми наукового пізнання

- А. ідея, гіпотеза;
- В. аналіз, синтез;
- С. опис, порівняння;
- Д. індукція, дедукція.

6. Ознаки часу як всезагальної форми буття

- А. протяжність, метричність;
- В. тривалість, незворотність;
- С. структурність, упорядкованість;
- Д. єдність перервності і неперервності.

7. Ознаки наукового знання

- А. дискретність, еkleктичність, гіпотетичність;
- В. трансцендентність, суб'єктивність, інтуїтивність;
- С. об'єктивність, предметність, обґрунтованість;
- Д. стереотипність, повага до авторитетних думок.

8. *Раціональне пізнання починається з формування:*
А. думки; В. поняття;
С. судження; Д. уявлення.

9. *Емпіричними методами наукового пізнання є:*
А. передчуття, осяяння;
В. спостереження, вимірювання;
С. аналіз, синтез;
Д. індукція, дедукція.

10. *До форм чуттєвого пізнання належать:*
А. настрої, емоційні переживання;
В. переконання;
С. відчуття, сприймання, уявлення;
Д. інтуїція, осяяння.

11. *Представниками агностицизму є:*
А. О. Конт, Г. Спенсер;
В. І. Кант, Д. Юм;
С. Г. Гегель, Л. Фейєрбах;
Д. Піфагор, Платон.

12. *Філософська концепція, згідно з якою наукові теорії та поняття є продуктами угоди між вченими:*
А. креаціонізм; В. концептуалізм;
С. критицизм; Д. конвенціоналізм.

13. *Принцип в гносеології, який виводить усе пізнання із чуттєвих сприймань:*

А. сенсуалізм; В. емпіризм;
С. раціоналізм; Д. агностицизм.

14. *Принцип, який виводить усе пізнання із чуттєвого досвіду:*
А. сенсуалізм В. емпіризм;
С. раціоналізм;
Д. агностицизм.

15. *Положення про те, що вчений діє раціонально, якщо у своїй діяльності дотримується певної дослідницької програми, висунув:*
А. К. Поппер; В. Т. Кун;
С. І. Лакатос; Д. П. Фейєрбенд.

16. *Синонімічними є такі поняття:*
А. онтологія – антологія;
В. праксеологія – аксіологія;
С. гносеологія – епістемологія;
Д. етика – естетика.

17. *Пізнання всезагальних основ буття відбиває таку рису філософського мислення:*
А. сутнісність; В. критичність;
С. універсалізм; Д. відкритість до нового.

18. *Мистецтво і філософію зближує те, що вони є ...*
А. художньо-образними формами відображення дійсності;
В. логіко-теоретичними способами осягнення світу;

С. продуктом творчого авторського мислення;
Д. спонукаючими чинниками до критичного осмислення суспільства.

19. Два протилежні підходи щодо походження людини

А. раціоналізм – дарвінізм;
В. універсалізм-природоцентризм;
С. прагматизм-еволюціонізм;
Д. креаціонізм-еволюціонізи.

20. Уперше чітко розмежував реальність на поцейбічну та потойбічну світогляд...

А. міфологічний; В. релігійний;
С. філософський; Д. науковий.

21. Проблематизує людське буття той факт, що людина є істотою

А. розумною, свідомою;
В. агресивною, злою;
С. відкритою до світу, незавершеною;
Д. емоційною, яка керується настроями.

22. Найглибшою основою, що спонукає людину до активності, діяльності, є

А. ідеали; В. інтереси;
С. потреби; Д. ціннісні орієнтації.

23. Першим, хто вжив слово «філософія», був:

А. Арістотель; В. Піфагор;
С. Парменід; Д. Платон.

24. Релігійний світогляд належить до :

А. дуалізму; В. матеріалізму;
С. ідеалізму;
Д. не належить до жодного.

25. Філософське пізнання характеризується

А. практичною зорієнтованістю на вирішення важливих суспільних проблем;
В. логіко-раціональним, дискурсивним мисленням;
С. науковою об'єктивністю, нейтральністю, безвідносністю до людських інтересів;

Д. художньо-образним, емоційним осягненням світу.

26. Назвіть філософські категорії

А. причина і наслідок, одиничне і загальне;
В. вага, маса, швидкість;
С. асиміляція, дисиміляція;

Д. метаболізм, редуплікація.

27. Буденний світогляд базується на...

А. життєвому досвіду і здоровому глузді;
В. наукових здобутках щодо осягнення світу;
С. логіко-раціональному способі мислення;

Д. безумовному виконанні релігійних вимог.

28. *Із закликом для людини «Пізнай самого себе» звернувся античний філософ:*

А. Платон; В. Сократ;
С. Геракліт; Д. Епікур.

29. *Античний філософ, який вважається засновником формальної логіки*

А. Арістотель; В. Демокріт;
С. Епікур; Д. Емпедокл.

30. *Уперше поставив завданням своєї філософії розробку методів наукового пізнання*

А. Ф. Бекон; В.
М. Копернік;
С. Дж. Бруно; Д.
Ф. Аквінський.

31. *Теорію подвійної істини, яка певною мірою примиряла віру і розум, обґрунтовував:*

А. Платон; В. Плотін;
С. Августин; Д. Скот.

32. *Засновник даосизму:*

А. Конфуцій; В. Лао-Цзи;
С. Мен-Цзи; Д. Ян Чжу.

33. *Вислів «Платон мені друг, але істина дорожча» належить його видатному учню*

А. Сократу; В. І. Канту;
С. О. Конту; Д. Арістотелю.

34. *Антична діалектика пов'язується з ім'ям*

А. Геракліта; В. Геродота;

С. Геракла; Д. Протагора.

35. *Категоричний імператив в етиці сформульований*

А. Кантом; В. Контом;
С. Декартом; Д. Гегелем.

36. *Уперше в європейській філософії розгорнув ідеї про душу як сутність людини, про умови її свободи та щастя*

А. Августин; В.
Анаксимандр;
С. Сенека; Д. Сократ.

37. *В один і той же час жили*

А. Епікур і Декарт;

В. Конфуцій і Лао-Цзи;

С. Геракліт і Гегель;

Д. К. Маркс і В.І. Ленін.

38. *Риса української філософії, яка означає домінанту серця, перевагу почуття над логічним міркуванням:*

А. синтетичність ; В.
індивідуалізм;
С. кордоцентризм; Д.
персоналізм.

39. *Світоглядна позиція і метод пізнання, що глибоко розроблялись Г.Гегелем і що ґрунтуються на визнанні взаємопов'язаності і*

*внутрішньої суперечливості
явищ дійсності:*

- А. діалектика; В. метафізика;
С. еkleктика; Д. софістика.

*40. До складу свідомості
входять усі зазначені нижче*

елементи:

- А. емоції, пам'ять, потреби,
мотиви;
В. стимули, бажання, характер;
С. свобода, права, обов'язки;
Д. природні імпульси, інстинкти.

ЕКЗАМЕНАЦІЙНІ ТЕСТИ

Варіант 7

1. Протилежними поняттями є

- А. волюнтаризм-фаталізм;
В. догматизм-раціоналізм;
С. непотизм-гедонізм;
Д. культура-цивілізація.

*2. Проблематизує людське
буття той факт, що людина є
істотою*

- А. розумною, свідомою;
В. агресивною, злою;
С. відкритою до світу,
незавершеною;
Д. емоційною, яка керується
настроями.

*3. Найглибшою основою, що
спонукає людину до активності,
діяльності, є*

- А. ідеали; В. інтереси;
С. потреби; Д. ціннісні
орієнтації.

*4. Першим, хто вжив слово
«філософія», був:*

- А. Арістотель; В.
Піфагор;
С. Парменід; Д.
Платон.

*5. Релігійний світогляд
належить до :*

- А. дуалізму; В.
матеріалізму;
С. ідеалізму; Д. не
належить до жодного.

*6. «Філософія» в перекладі
означає:*

- А. прагнення до знання;
В. знання істини;
С. розуміння буття;
Д. любов до мудрості.

*7. Вивченням того, що для
людини є суб'єктивно дорогим,
значущим і чому це так,
займається*

- А. антропологія; В.
онтологія;
С. аксіологія; Д. гносеологія.

*8. Назвіть філософські
категорії*

- А. причина і наслідок, одиничне
і загальне;
В. вага, маса, швидкість;
С. асиміляція, дисиміляція;
Д. метаболізм, редуплікація.

9. Буденний світогляд базується на...

- А. життєвому досвіді і здоровому глузді;
- В. наукових здобутках щодо осягнення світу;
- С. логіко-раціональному способі мислення;
- Д. безумовному виконанні релігійних вимог.

10. Пов'язував причину зла, дурних вчинків людини з її незнанням:

- А. Августин; В. Сократ;
- С. Демокріт; Д. Конфуцій.

11. Філософські школи еллінізму

- А. конфуціанство, даосизм;
- В. мілетська, елейська;
- С. скептицизм, стоїцизм;
- Д. веданта, вайшешика.

12. Із закликом для людини «Пізнай самого себе» звернувся античний філософ:

- А. Платон; В. Сократ;
- С. Геракліт; Д. Епікур.

13. Античний філософ, який вважається засновником формальної логіки

- А. Арістотель; В. Демокріт;
- С. Епікур; Д. Емпедокл.

14. Уперше поставив завданням своєї філософії розробку методів наукового пізнання

- А. Ф. Бекон; В.
- М. Копернік;
- С. Дж. Бруно; Д.
- Ф. Аквінський.

15. Засновник даосизму:

- А. Конфуцій; В. Лао-Цзи;
- С. Мен-Цзи; Д. Ян Чжу.

16. Вислів «Платон мені друг, але істина дорожча» належить його видатному учню

- А. Сократу;
- В. І. Канту;
- С. О. Конту;
- Д. Арістотелю.

17. Антична діалектика пов'язується з ім'ям

- А. Геракліта; В. Геродота;
- С. Геракла; Д. Протагора.

18. Категоричний імператив в етиці сформульований

- А. Кантом; В. Контом;
- С. Декартом; Д. Гегелем.

19. Уперше в європейській філософії розгорнув ідеї про душу як сутність людини, про умови її свободи та щастя

- А. Августин; В.
- Анаксимандр;
- С. Сенека; Д. Сократ.

20. В один і той же час жили

- А. Епікур і Декарт;
- В. Конфуцій і Лао-Цзи;
- С. Геракліт і Гегель;
- Д. К. Маркс і В.І. Ленін.

21. У центр своєї філософії поставив питання: «Що таке життя, любов, щастя, смерть, надія?»

- А. І. Кант;
- В. О. Конт;
- С. Ж.-П. Сартр;
- Д. Л. Фейєрбах.

20. Філософія фрейдизму належить до

- А. антропологічного напрямку;
- В. саєнтистського напрямку;
- С. релігійної філософії;
- Д. новітнього різновиду сучасного матеріалізму.

21. В основу суспільного розвитку марксизм поклав ідею:

- А. волі Бога;
- В. матеріального виробництва;
- С. світового розуму;
- Д. людської свідомості.

22. Риса української філософії, яка означає домінанту серця, перевагу почуття над логічним міркуванням:

- А. синтетичність ;
- В. індивідуалізм;
- С. кордоцентризм;
- Д. персоналізм.

23. Світоглядна позиція і метод пізнання, що глибоко

розроблялись Г.Гегелем і що ґрунтуються на визнанні взаємопов'язаності і внутрішньої суперечливості явищ дійсності:

- А. діалектика; В. метафізика;
- С. еkleктика; Д. софістика.

24. Рух має такі ознаки:

- А. всезагальність, абсолютність, суперечливість;
- В. дискретність, відносність, несуперечливість;
- С. поступовість, прогресивність, зворотність;
- Д. об'єктивність, предметність, ідеальність.

25. Суспільне виробництва – це єдність

- А. матеріального і духовного виробництва;
- В. продуктивних сил і виробничих відносин;
- С. суспільного буття і суспільної свідомості;
- Д. природно-біологічних і інтелектуально-розумових факторів суспільного розвитку.

26. Модель (спосіб) постановки і вирішення наукової проблеми, що визнається раціональною на даний час, називається

- А. парадигмою;
- В. верифікацією;
- С. проліферацією; Д. гіпотезою

27. Найбільш широке за змістом філософське поняття:

- А. суспільство;

В. природа;
С. буття;
Д. матерія.

28. *Спосіб існування всього у світі*

А. рух; В. субстанція;
С. атрибут; Д. матерія.

29. *Соціальне призначення науки*

А. виховання;
В. освіта;
С. пізнання;
Д. перетворення.

30. *Позначення першоначала, першооснови всього сутнього:*

А. матерія; В. субстанція;
С. атрибут; Д. буття.

31. *Цивілізація – це*

А. спосіб буття культури;
В. універсальна передумова культури;
С. не пов'язана взагалі з культурою;
Д. паралельне явище в історії суспільства.

32. *Вчений має пропонувати альтернативний порівняно з існуючими шлях розв'язання наукової проблеми і у такий спосіб розвивається вся наука – відбивається в понятті*

А. парадигма; В. проліферація;
С. верифікація; Д. інтерпретація.

33. *До глобальних проблем належать*

А. занепад одвічних моральних цінностей

В. екологічна, демографічна;
С. забезпечення соціальних і політичних прав людини;
Д. міграція, змішування рас, націй.

34. *Людський мозок сам по собі, яким він виходить із лона природи*

А. вже є органом людської свідомості;
В. по мірі біологічного розвитку всього організму стає органом людської свідомості;
С. не завжди і не обов'язково виступає як орган людської свідомості;
Д. містить в собі таку потенційну можливість, яка реалізується при залученні людини до суспільного життя через працю, спілкування, культуру тощо.

35. *Виявлення сутності речей і всебічне їх пояснення – це*

А. закон; В. поняття;
С. судження; Д. концепція.

36. *Зміст наших знань, який не залежить від суб'єкта, ні від людини, ні від людства – це характеристика*

А. об'єктивності істини;
В. конкретності істини;
С. абсолютної істини;
Д. відносної істини.

37. *Культура щодо суспільства*

А. прискорює його розвиток;

В. гальмує його розвиток;
С. може прискорювати, а може й гальмувати його розвиток;
Д. не впливає на суспільний розвиток.

38. Ознаки наукового знання

А. дискретність, еkleктичність, гіпотетичність;
В. трансцендентність, суб'єктивність, інтуїтивність;
С. об'єктивність, предметність, обґрунтованість;
Д. стереотипність, повага до авторитетних думок.

39. Раціональне пізнання починається з формування:

А. думки;
В. поняття;
С. судження;
Д. уявлення.

40. Знання, яке є тотожним своєму предмету і у подальшому не буде спростовано – це:

А. об'єктивна істина;
В. суб'єктивна істина;
С. абсолютна істина.
Д. відносна істина;

ЕКЗАМЕНАЦІЙНІ ТЕСТИ

Варіант 8

1. Вислів «Платон мені друг, але істина дорожча» належить його видатному учню

А. Сократу;
В. І. Канту;
С. О. Конту;
Д. Арістотелю.

2. Антична діалектика пов'язується з ім'ям

А. Геракліта;
В. Геродота;
С. Геракла;
Д. Протагора.

3. Категоричний імператив в етиці сформульований

А. Кантом;
В. Контом;
С. Декартом;
Д. Гегелем.

4. Уперше в європейській філософії розгорнув ідеї про душу як сутність людини, про умови її свободи та щастя

А. Августин;
В. Анаксимандр;
С. Сенека;
Д. Сократ.

5. В один і той же час жили

А. Епікур і Декарт;
В. Конфуцій і Лао-Цзи;

С. Геракліт і Гегель;
Д. К. Маркс і В.І. Ленін.

6. *Концепцію трьох світів (макрокосмос, мікрокосмос, символічна реальність) розробляв український мислитель*

А. П. Могила;
В. Г. Сковорода;
С. І. Франко;
Д. М. Грушевський.

7. *У центр своєї філософії поставив питання: «Що таке життя, любов, щастя, смерть, надія?»*

А. І. Кант;
В. О. Конт;
С. Ж.-П. Сартр;
Д. Л. Фейєрбах.

8. *Філософія фрейдизму належить до*

А. антропологічного напрямку;
В. саєнтистського напрямку;
С. релігійної філософії;
Д. новітнього різновиду сучасного матеріалізму.

9. *В основу суспільного розвитку марксизм поклав ідею:*

А. волі Бога;
В. матеріального виробництва;
С. світового розуму;
Д. людської свідомості.

10. *Риса української філософії, яка означає домінанту серця, перевагу почуття над логічним міркуванням:*

А. синтетичність ; В. індивідуалізм;
С. кордоцентризм; Д. персоналізм.

11. *Культура розглядається як суто духовне утворення, сферою якого є духовна творчість людини – це ознаки змісту такої концепції культури...*

А. богословської;
В. класичної;
С. аксіологічної;
Д. діяльнісної.

12. *Суспільне виробництва – це єдність*

А. матеріального і духовного виробництва;
В. продуктивних сил і виробничих відносин;
С. суспільного буття і суспільної свідомості;
Д. природно-біологічних і інтелектуально-розумових факторів суспільного розвитку.

13. *Модель (спосіб) постановки і вирішення наукової проблеми, що визнається раціональною на даний час, називається*

А. парадигмою;
В. верифікацією;
С. проліферацією;
Д. гіпотезою

14. *Динамічна картина світу, в якій більше питань, ніж відповідей*

А. повсякденна;
В. релігійна;

С. наукова;
Д. філософська.

15. Соціальне призначення науки

А. виховання;
В. освіта;
С. пізнання;
Д. перетворення.

16. Позначення першоначала, першооснови всього сутнього:

А. матерія;
В. субстанція;
С. атрибут;
Д. буття.

17. Цивілізація – це

А. спосіб буття культури;
В. універсальна передумова культури;
С. не пов'язана взагалі з культурою;
Д. паралельне явище в історії суспільства.

18. Чуттєве і раціональне пізнання

А. існують незалежно одне від одного;
В. взаємно виключають одне одного;
С. не мають нічого спільного між собою;
Д. є взаємопов'язаними рівнями пізнання.

19. До глобальних проблем належать

А. занепад одвічних моральних цінностей
В. екологічна, демографічна;
С. забезпечення соціальних і

політичних прав людини;
Д. міграція, змішування рас, націй.

20. Людський мозок сам по собі, яким він виходить із лона природи

А. вже є органом людської свідомості;
В. по мірі біологічного розвитку всього організму стає органом людської свідомості;
С. не завжди і не обов'язково виступає як орган людської свідомості;
Д. містить в собі таку потенційну можливість, яка реалізується при залученні людини до суспільного життя через працю, спілкування, культуру тощо.

21. Виявлення сутності речей і всебічне їх пояснення – це

А. закон;
В. поняття;
С. судження;
Д. концепція.

22. Зміст наших знань, який не залежить від суб'єкта, ні від людини, ні від людства – це характеристика

А. об'єктивності істини;
В. конкретності істини;
С. абсолютної істини;
Д. відносної істини.

23. Форми наукового пізнання

А. ідея, гіпотеза;

В. аналіз, синтез;

С. опис, порівняння;

Д. індукція, дедукція.

24. *Глобальними називають проблеми, тому що вони*

А. тотально загрожують існуванню окремої людини;

В. зачіпають усі країни світу, постають перед усім людством;

С. за своєю суттю пов'язані з іншими гострими проблемами сучасності;

Д. сигналізують нам, що людство перейшло до етапу глобалізованого світу.

25. *Культура щодо суспільства*

А. прискорює його розвиток;

В. гальмує його розвиток;

С. може прискорювати, а може й гальмувати його розвиток;

Д. не впливає на суспільний розвиток.

26. *Ознаки наукового знання*

А. дискретність, еkleктичність, гіпотетичність;

В. трансцендентність, суб'єктивність, інтуїтивність;

С. об'єктивність, предметність, обґрунтованість;

Д. стереотипність, повага до авторитетних думок.

27. *Раціональне пізнання починається з формування:*

А. думки; В. поняття;

С. судження; Д. уявлення.

28. *Емпіричними методами*

наукового пізнання є:

А. передчуття, осяяння;

В. спостереження, вимірювання;

С. аналіз, синтез;

Д. індукція, дедукція.

9. *До форм чуттєвого пізнання належать:*

А. настрої, емоційні переживання;

В. переконання;

С. відчуття, сприймання, уявлення;

Д. інтуїція, осяяння.

30. *Представниками агностицизму є:*

А. О. Конт, Г. Спенсер;

В. І. Кант, Д. Юм;

С. Г. Гегель, Л. Фейєрбах;

Д. Піфагор, Платон.

30. *Знання, яке є тотожним своєму предмету і у подальшому не буде спростовано – це:*

А. об'єктивна істина;

В. суб'єктивна істина;

С. абсолютна істина.

Д. відносна істина;

32. *Неповне знання про предмет, яке з розвитком пізнання буде доповнюватися, змінюватися – це:*

А. суб'єктивна істина;

В. об'єктивна істина;

С. абсолютна істина;

Д. відносна істина

33. *Класичне визначення істини як відповідність нашого*

знання про дійсність самій
дійсності належить:

- А. Арістотелю;
- В. Піфагору;
- С. Демокріту;
- Д. Августина.

34. Положення про те, що
вчений діє раціонально, якщо у
своїй діяльності дотримується
певної дослідницької програми,
висунув:

- А. К. Поппер; В. Т. Кун;
- С. І. Лакатос; Д.
П.Фейєрбенд.

35. Згідно з технологічним
детермінізмом науково -
технічний прогрес справляє
визначальний вплив на:

- А. матеріальне виробництво,
розвиток соціальної структури,
політичних і духовних процесів
у суспільстві;
- В. продуктивність праці та
ефективність матеріального
виробництва;
- С. розвиток соціально-
політичних змін у суспільстві;
- Д. стан і розвиток духовно -
ідеологічної сфери суспільства.

36. Вчені, які досліджували вплив
науки і техніки на сучасне
суспільство, розробили концепції
«постіндустріального»,
«технотронного» суспільства:

- А. Г. Тард, Б. Лебон, Е. Тейлор;
- В. В. Лосєв, Е. Леруа, Т. Мор;
- С. З. Фрейд, К. Хорні, К. Юнг;
- Д. Дж. Гелбрейт, Д. Белл, О.

Тоффлер.

37. Поняття «глобальні
проблеми сучасності» з'явилося
у науковому обігу:

- А. на початку 20-го ст.;
- В. наприкінці 60-х рр. 20 ст.;
- С. наприкінці 20 ст.;
- Д. на початку ХХІ ст.

38. Джерелом формування
соціальності, а відтак і
суспільства є:

- А. знання;
- В. емпіричний досвід;
- С. діяльність;
- Д. моральні якості правлячої
еліти.

39. Закон про народонаселення
сформулював:

- А. Маркс;
- В. Мальтус;
- С. Макіавеллі;
- Д. Аврелій.

40. Життєдіяльність
суспільства розгортається у
таких сферах:

- А. матеріальній, соціально-
політичній, духовній;
- В. історичній,
культурологічній, освітянській;
- С. військовій, релігійно-
церковній, мовній;
- Д. в жодній з них не
розгортається.

Навчальне видання

Збірник тестових завдань з філософії

(для поточного і підсумкового контролю і самоконтролю знань здобувачів
вищої освіти денної та заочної форм навчання)

Укладач

Димитров Михайло Федорович

Технічний редактор Т.А. Жарова

*Комп'ютерний набір і верстка М.Ф.Димитров
Т.А. Жарова*

Формат 60x84 1/16. Ум. друк. арк. 9,0

Тираж 100 прим. Зам. № _____

Надруковано у видавничому відділі

Миколаївського національного аграрного університету

54020, м. Миколаїв, вул. Георгія Гонгадзе, 9

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК №4490 від 20.02.2013 р.